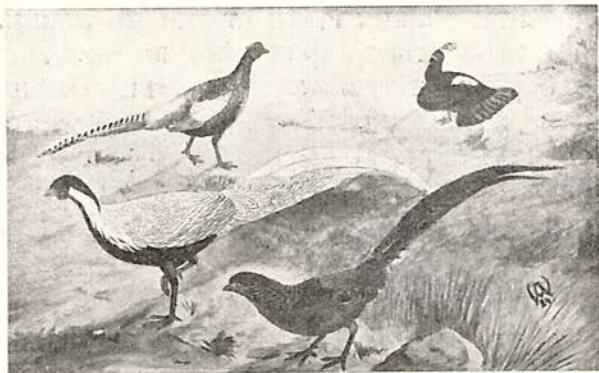

нитък къжи пера на крилата не имъ позволяватъ да хвърчатъ дълго. Краката имъ, обаче, сѫ добре развити и бѣгатъ бѣрзо.

Гнѣздата си правятъ край низки храсталаци, направо на земята. Фазанката снася 8 до 12 яйца, които сѫ по-дребни, по-обли отъ кокошите яйца и иматъ зеленикавъ цвѣтъ. Фазанката не напуска гнѣздото си дори и когато неприятельтъ е съвсемъ на близо. Ако трѣбва да напустне гнѣздото си, тя го покрива съ листа и трева. Малкитъ фазанчета се излюпватъ за 25 дни и тръгватъ веднага следъ майка си.

Рѣдко се намира друга птица, която да има толкозъ много врагове, както фазана. Най-голѣмиятъ неговъ неприятель е лисицата, която го преследва постоянно, заради вкусното му месо.

Голѣми врагове на малкитъ фазанчета сѫ котките, златката, а така сѫщо соколите и други грабливи птици. А плѣховетъ, сойките, свраките, дори и таралежите—нападатъ яйцата на фазаните.

Има много видове фазани.

ЗЛАТЕНЪ ФАЗАНЪ

Той е чудно красивъ. Перата му сѫ необикновено хубави и пъстри. Тѣ сѫ злато-жълти, съ чудни оранжево-червени шарки и копринено-червъ блѣсъкъ. Гърбътъ му е покритъ още и съ златозелени и черни пера.

Но най-красивъ е:

ДИАМАНТОВИЯТЪ ФАЗАНЪ

Той е по-красивъ и отъ златния. Перата му сѫ черни, преминаващи въ червено съ диамантовъ блѣсъкъ.

Въ Софийската зоологическа градина има: златенъ, сребъренъ, диамантовъ, благороденъ, царски, многоцвѣтенъ, пръстенестъ и други, всичко 30 фазани.

Месото на фазаните е много вкусно. Смѣтатъ го за най-вкусното месо. На царски трапези често слагатъ гостби отъ месото на фазани.

Заради чудно красивите имъ пера и заради вкусното имъ месо, фазаните изтрѣбватъ много. Отъ година на година тѣ намаляватъ. Едно време е имало фазани въ цѣла Срѣдна и Южна Европа. Сега, за наша гордость, има само въ България, край рѣка Тунджа, кѫдето живѣе Ямболскиятъ фазанъ.

Свѣтославъ Балкански